U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **I. H.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 6. 2004, sp. zn. 60 Az 4/2004,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností proti v záhlaví označenému rozsudku krajského soudu, kterým soud zamítl jeho žalobu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 29. 12. 2003, č. j. OAM-6548/VL-11-03-2003, jímž byla stěžovatelova žádost o azyl zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Z předmětného soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 6. 2004 byl dne 16. 8. 2004 (č. l. 41) doručen opatrovníku stěžovatele, kterým bylo usnesením krajského soudu ze dne 28. 7. 2004, č. j. 60 Az 4/2004 - 39, ustanoveno pro stěžovatelův neznámý pobyt SOZE (Sdružení občanů zabývajících se emigranty). Datum doručení řádně ustanovenému opatrovníku stěžovatele je přitom třeba chápat jako datum určující počátek běhu zákonné lhůty pro podání kasační stížnosti a není přitom rozhodné, že přímo stěžovateli byl tento rozsudek doručen až 6. 9. 2004, kdy si jej osobně vyzvedl u krajského soudu. Tento názor vychází i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, jenž se k této věci vyslovil např. v usnesení ze dne 31. 5. 2004, sp. zn. 3 Azs 130/2004 (publ. pod číslem 322/2004 Sb. NSS): *„Ustanovil-li soud žalobci, jehož pobyt nebyl znám, opatrovníka (§ 29 odst. 3 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.) a jemu doručil rozsudek, počíná lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) běžet ode dne doručení rozsudku opatrovníkovi. Pro běh lhůty k podání kasační stížnosti je právně bezvýznamné, že žalobce si později (po uplynutí lhůty k podání kasační*

stížnosti) rozsudek u soudu sám vyzvedl. Kasační stížnost, která byla podána ve lhůtě dvou týdnů ode dne, kdy si žalobce rozsudek u soudu sám vyzvedl, je třeba odmítnout jako opožděnou [§ 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].“

Podle ustanovení § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil její počátek, a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů bylo tedy v tomto případě pondělí 16. 8. 2004 a lhůta dvou týdnů tak skončila v pondělí 30. 8. 2004. Kasační stížnost podaná k poštovní přepravě dne 7. 9. 2004, jak vyplývá z poštovního razítka na obálce, v níž byla kasační stížnost doručena krajskému soudu (č. l. 45a), tedy byla podána zjevně opožděně. Tuto opožděnost přitom nelze s ohledem na výše uvedené prominout.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud uvádí, že výzva krajského soudu ze dne 17. 9. 2004 k odstranění vad kasační stížnosti a k vyplnění formuláře o osobních, výdělkových a majetkových poměrech stěžovatele (na kterou stěžovatel nijak nereagoval - č. l. 54), se za této procesní situace jeví již jako nadbytečná.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu se svým výše citovaným konstantním názorem odmítl pro opožděnost [§ 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s.].

Podle ustanovení § 60 odst. 3, § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. 2. 2005

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu